

Motion till riksdagen 2011/12:Sk311

av Anders Åkesson (C)

Delårsboende i fritidshus

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om att lagstiftningen bör ses över i syfte att införa folkbokföring för delårsboende.

Motivering

Ett ökat antal svenskar tenderar att bli mindre bofasta på ett ställe och växlar därmed sitt boende över året. Omvandling till fritidshus av tidigare permanentus samt ett ökat delårsboende i tidigare fritidshus fortgår och medför ett ökat delårsboende både när det gäller vistelsetid och i antal tillfällen.

En diskussion om det ökande delårsboendet har under senare år uppmärksamats i olika sammanhang:

- ? Diskussioner om statsbidrag och skatteutjämning.
- ? Vistelsekommun och kostnader för samhällets omsorg.
- ? Diskussioner om befolkningstal.
- ? Landsbygdskommitténs slutbetänkande (SOU 2006:101).
- ? Diskussioner inom nätverket Sveriges kust- och skärgårdskommuner.

Situationen på Gotland tjänar som ett bra exempel. På ön finns ett stort och växande antal fritidshus. År 2001 fanns 7 632 fritidshus varav 4 900 ägdes av människor folkbokförda utanför Gotland. Antalet fritidshus på ön ökar genom nybyggnation och genom att hus för åretruntboende omvandlas till fritidshus eller delårsboende. År 2007 uppgick antalet fritidshus på Gotland till ca 8 900. En ofta hög standard, väl i klass med hus för åretruntboende, möjliggör en ökad vistelsetid i fritidshuset. Omvandlingen av permanentbostäder till fritidshus liksom nybyggnation av fritidshus väntas fortgå. Nyttjandet av fritidshusen för delårsboende under en allt större del av året väntas också öka. Ur individens perspektiv är detta en positiv utveckling som innebär en ökad

Fel! Okänt namn på

personlig frihet. Det finns självklart även lokala och positiva effekter av en stor "del-av-året-befolkning", underlaget för servicetjänster, affärer m.m. ökar och innebär på så vis en välståndsökning i den aktuella kommunen. Detta och den självklara friheten för individen att själv välja bostads- eller vistelseort ger starka skäl att bejaka och i lagstiftning underlätta för "delårsboende". Men vi kan konstatera att skattelagstiftning och folkbokföringslag inte följt med i denna utveckling. Detta leder i sin tur till utmaningar för kommuner med en stor och växande andel delårsboende befolkning.

Folkbokföringsorten den 1 november avgör till vilken kommun man ska betala kommunalskatt och därmed vilken kommunalskattesats som gäller. Utdebiteringen varierar mycket mellan landets kommuner. Skillnaden mellan högsta och lägsta utdebitering uppgår för närvarande till över fem procentenheter.

Som lagen är utformad ger den en frihet för individer som disponerar fastigheter eller lägenheter i flera kommuner att välja i vilken kommun man vill vara folkbokförd. Ibland sägs att det inte spelar någon roll var man betalar skatt på grund av det kommunala skatteutjämnningssystemet. Detta är inte korrekt och gäller särskilt inte i kommuner med en hög utdebitering.

Problemet skulle kunna åtgärdas genom att utdebiteringen av skatt till kommunen också beaktade individens delårsboende. Detta kunde exempelvis ske genom att personer som äger fritidshus eller lägenhet i en annan kommun än folkbokföringskommunen årligen lämnar uppgift till skattemyndigheten om vistelsetiden i fritidshuset eller lägenheten. För denna tid skulle i så fall kommunalskatt betalas till den kommun där fritidsboendet är beläget.

Stockholm den 3 oktober 2011

Anders Åkesson (C)